

KARIŠKIŲ ŽODIS

Leidžiamas Krašto Apsaugos Ministerijos Literatūros skyriaus

Kaina. 3 mėnesiams: kariškiams 6 aukštinai. Atskiri numeriai 60 skatiku.

Eina vieną kartą į savaitę.

Adresas: Krašto Apsaugos Ministerijos Literatūros skyrius (Gedimino g-vė Nr. 19).

Nr. 23

Kaunas, spalio mėnesio 24 diena

1919 m.

Iš Lietuvos Kariuomenei Įsakymų.

Žemė Kariškiams

1919 m. Spalio 8 d. Kariškiai Lietuvos Piliečiai, bežemiai ir mažžemiai, kurie ištikimai Lietuvos kariuomenei yra tarnavę ir dėl sužeidimo arba nustojo sveikatos paleisti iš kariuomenės, gali gauti žemės šiais metais, padavus iš dalių liudymus Žemės Ūkio ir V. T. Ministerijos įgaliotiniui savo apskrities, kuriuose aiškiai būtų nurodyta priežastis paleidimo iš kariškos tarnybos.

Apie savo ištikimą tarnavimą reikia paduoti dalies vado liudymą. Išduodant šį liudymą, dalies vadais privalo turėti omenyje elgimasi kariškio laike jo tarnavimo dalyje. Negali būti išduodamas panašus liudymas tiems: 1) kurie buvo pabėgę iš kariuomenės bei ne laike stoji tarnystėn be tam tikrų priežasčių; 2) buvo nubausti teismu.

Kariškių teisė, mirus jiems karo lauke arba kitur einant savo pareigas, pereina vaikams, o jų nėsant — tėvams.

Šį įsakymą perskaityti ir išlipinti kuopose, eskadronuose, batarėjose, komandose ir tt.

L. e. p. Krašto Apsaugos Ministerio pas.: Karininkas ŽADEIKIS. Juridinio Skyriaus Viršininkas Karininkas KRASAUSKAS.

Karo stovio paskelbimas.

1919 m. Spalio 11 d.

Skelbiu Laikinosios Vyriausybės Įsakymą iš spalio 9 d 1919 m.

Remianties § 1 Ypatingų Valstybės Apsaugos Įstatų iš kovo 5 d. 1919 m. Šiuomi skelbiu visą Lietuvą karo stovyje esant.

Karo stovį vykinant įsakoma tvirtai laikytis Ypatingų Valstybės apsaugos įstatų.

Pasirašė: A. SMETONA Valstybės Prezidentas. Krašto Apsaugos Ministerijos Valdytojas ir e. p. Vyriausiojo Kariuomenės Vado Generolas - Leitenantas LIATUKAS.

Ministerio atsisveikinimas.

1919 m. Spalio 9 d. Lietuviai ir žemaičiai jau niekam nebevergaus ir nepakęs vergystės laisvoje Lietuvoje. Visos tautos valios prie laisvės ir nepriklausomybės neįveiks priešai sulaužyti kokių priemonių jie neimtūsi: ar atviroje kovoje, ar iš pasalų. Mūsų armija pasekmingai ardo ir suardys galutinai visus priešų planus. Pasaulis jau pamatė, kad Lietuvos darbo žmonės netik žagrę, bet ir ginklą moka tvirtai savo rankose valdyti. Vienas aršiausių priešų pablokštas kovos lauke, jau atsidūrė už Lietuvos ribų. Kiti — susilauks savo eilės.

Del šios dienos trūkumų ir vargų tenenusileidžia rankos! Mūsų karzygiškoji kariuomenė by kokį vargą yra pasiryžusi išvargti, kad tik savo Tėvynei nepriklausomybę ir laisvę iškariavus. Trūkumai ir vargai — laikini ir bus nepoilgo pašalinti mūsų valdžios pastangomis.

Per trumpą laiką mano buvimo prie respublikos ginkluotų pajėgų vairo valdymo pastebėta ir vidujiniame mūsų kariuomenės gyvenime kenksmingų ir taisytinų dalykų. Darbas betgi pradėtas ir tikiu — bus pasekmingai baigtas.

Pasitraukdamas iš šios aukštos ir atsakomingos vietos sakau: teauga ir tvirtėja moralė ir fizinė mūsų armijos jėga.

L. e. p. Krašto Apsaugos Ministerio pasirašė: Karininkas ŽADEIKIS.

Mūsų armijos veikimo apžvalga.

(Spalio 14 — 21 d. 1919 m.).

Santykiai su lenkais.

Santarvės karo Misijos pulkininkui Robinson'ui tarpininkaujant, majoras Mockett kreipėsi į Lenkų Valstybės viršininką Pilsudskį ir gavo tvirtą pažadėjimą, kad jei lietuviai paimtų iš lenkų lietuvių fronto ir pasuktinį kareivį, su rusais ir vokiečiais kovoti, tai lenkai tuo faktu nepasinaudotų.

Lenkai dažnai davinėjo įvairių pasižadėjimų ir čia pat stengdavosi jų nepildyti. Bet šiuo kartu turime

pripažinti, kad lenkai dalinai savo prižadą išlaikė. Visu frontu nuo Dauguvos iki Seinų jie neparodė savo judėjimo. Šiame fronte jie kėsinosi užpulti Turmonto komendantūrą. Tą ir padarė. Bet mūsų komendantui užprotestavus, penktos lenkų brigados vadas įsakė užimtą butą gražinti, kas ir padaryta.

Suvisu kitaip lenkai elgėsi Suvalkijoje, pradėdant nuo Seinų iki sienos. Čia lenkų agitatoriai vis dar fanatizuoja sulenkėjusius gaivalus, renka juos į lenkų karinės organizacijos P. O. W. eiles ir savo iniciatyva rengiasi visokiems žygiams. Paminėsiu nors jų pleną užimti Kapčiamiestį, bet apie tai savo laiku pakalbėsime plačiau. Šių vietų sufanatizuoti, sukiršinti lenkų gaivalai nežiūri ir Pilsudskio prižadėjimų.

Spalių 13 d. lenkai skaičiuje į 200 žmonių užpuolė mūsų sargybą Kučiūnų kaime, kuris yra 8 kilometrai į rytus nuo Seinų. Užpuolimas atmuštas. Kovoje mūsų kariuomenei daug padėjo vietos gyventojai. Spalių 13 d. pradėdant lenkai kasdien užpuldinėjo mūsų sargybas Akmenės, Kučiūnų, Pažioprių ir Kazėnų kaimuose.

Spalių 17 d. apie 60 lenkų iš Beržininkų kaimo (6 kilometrai į rytus nuo Punsko) grandine pradėjo slinkti už demarkacinės linijos Užukaimio link. Bet mūsų kareivių ugnimi sutikti, turėjo pasitraukti. Mūšis tęsėsi apie valandą. Pastebėta Beržininkų rajone didesnis lenkų jėgų spietimas. Šiaip gi jų agitatoriai kursto pulti Kalvarijos miestą.

Dauguvos frontas.

Dauguvos fronte padėtis nepakitėjo. Visuose fronto baruose protarpiais palaikoma šautuvų ir kulkosvaidžių ugnis.

Gautomis žiniomis rusai išveža iš Daugpilio artileriją ir pastebėtas dalių pakeitimas. Būk visi rusų štabai kraustosi gilyn į Rusiją ir eina sparti Daugpilio evakuacija.

Santikiai su kolčakininkais.

Kovodami su raudonarmiečiais, mes vistiek sutikdavome jėgų, kurios ėjo mūsų tam tikrų siekių vėdami. Dabar susidūrus su kitos spalvos rusais galima pasakyti, kad mes turime reikalo vien tik su avantiuristų gaujomis, kurių pirmas siekis yra prisigrobtį ir prisiplėšti. Įspūdžiui pakelti, tos gaujos irgi turi savo organizaciją, savo štabą. Jų vyriausias štabas ir vadas Bermontas - Avalovas sėdi Mintaujoje ir veikia prieš latvius. O Lietuvos žiūrėti ir joje savo slavišką betvarę įvesti, Šiauliuose atsidūrė iš Kuršėnų persikėlusis pulkininkas Virgoličas.

Nakty, spalių mėn. iš 13 į 14 d. kolčakininkai užpuolė mūsų sargybą prie Linkaičių stoties, ją nuginklavo ir žmones paleido.

Kai kurį laiką jie laikėsi ramiai. Spalių 15 d. jie apreiškė didesnį gyvumą; pasistūmėjo pirmyn, užimdami tuos punktus, kuriuos mes dar nespėjome užimti.

Į pietus nuo Radviliškio Daugelaičių kaime įvyko susirėmimas, laike kurio mums pavyko užimti kaimą. Mes turime nuostolių. Priešas paliko mūsų pusėje 1 nukautą ir 2 belaisviu. Prie Šiaulėnų ėjo mūšis ir mūsų kariuomenė be nuostolių užėmė Šiaulėnus ir Šaulaičius. Mums pateko į nelaisvę du kolčakininkų gedytoju.

Spalių iš 15 į 16 d. nakty kolčakininkai užėmė Kaukonių kaimą, kurs yra į rytų šiaurę nuo Radviliškio.

Spalių 16 d. mūsų žvalgai išmušė kolčakininkus iš Biršiškių ir Sidorių kaimų Telkių rajone.

Kolčakininkai patraukė savo pajėgų iš Kuršo ir Šiaurės Lietuvoje užėmė Nemunėlio Radviliškį, Biržus ir artymus kaimus. Mūsų kariuomenės būrys išvaikė juos iš Biržų. Besitraukiančius kolčakininkus sutiko latvių būrys ir prie Alzovo miestelio galutinai juos sumušė. Latviams pateko 19 belaisvių, 15 arklių, 6 kulkosvaidžiai, lauko virtuvė. Laike mūsų daug nukautų ir sužeistų.

Mūsų partizanams susikovus prie Pasvalio, abiejose pusėse buvo belaisvių. Vokiečiams pasiūlius belaisviais pasikeista.

Spalių 15 d. 15 kolčakininkų raitelių apsilankė Linkuvos miestelyje, bet mūsų kariuomenės sutikti pasitraukė. Krakėnėvos ir Traškūnų apylinkėse atsidūrė kolčakininkų plėšikų gaujos. Pasiūsti mūsų būriai juos išvaikė.

Spalių 18 d. mūsų žvalgai pastebėjo kolčakininkus Jangelių kaime, kur jie surašinėjo butus. Tą pat dieną kolčakininkai turėjo pasitraukti iš Petkūnų ir Tyčių.

Spalių 19 d. kolčakininkai iškrėtė Radviliškyje mūsų traukinį Nr. 3. O kiek vėliau, sulaukė mūsų traukinį, ėjusį į Panevėžį. Atkabino garvežį, sakydami kad jie čia šeimininkai,

Tą pat dieną prie Bužgato jie turėjo didelį susirėmimą su latviais. Latviai kolčakininkus sumušė ir paėmė grobio vieną kanuolę ir du kulkosvaidžius.

Spalių 20 d. kolčakininkų žandarai atsibaldė į Saločius, kur jie visi nuginkluoti.

Kolčakininkų tarpe ūpas ne puikiausias. Pirmiausia nesutinka tarp savęs rusai ir prie jų gaujų prisiplakusieji vokiečiai, dažnai išėina susirėmimų. Antra — į rusus paveikė generolo Judeničo atsiliepimas, kuriame jie smerkia Avalovo avantiūrą, vadina jį Rusijos išgama ir įsako visiems karininkams ir kareiviams pereiti pas jį. Del to rusų tarpe kyla bruzdėjimų, nes kai kurie nenori klausyti avantiuristų valdžios. Spalių 18 d. del šio pas juos buvo sukilimas. Savo keliu atsiranda nesutikimų tarp Virgoličo (Šiauliuose) ir Avalovo (Mintaujoje).

Puikybės p. ni avantiuristai tikėjosi, kad jiems greit pasiseks užimti Rygą ir įsigyventi Latvijoje ir Lietuvoje. Kuomet Santarvės laivynas apšaudė Dauguvos žiotį, kur buvo neva pirmas rusų „plastūnų“ pulkas, tai vyriausias tų avantiuristų vadas pasiuntė protestą anglų laivyno admiralui, protestuodamas, kam jie padeda „maištininkams“ latviams ir kenkia „garbios“ jo kariuomenės žygiams. Bet visi vieno daini įkainavo tosios avantiūros vertę, dargi jų sėbras generolas Judenič.

Tuomet Avalovas žymiai pakeičia savo balsą, ir kreipdamasis į mūsų valdžią gailėstauja, del įvykusių susirėmimų, tikisi, kad tarp jo avantiūrizmo ir mūsų valdžios galėsia būti geri santikiai ir praneša, kad susirėmimams išnagriniėti siūnia generolo Altfero komisiją, kuri kaltininkus patrauks karo teismui.

Panašę giesmę užtraukia ir Šiaulių Virgolič. Spalių 17 d. jis praneša, kad įsakė iširti susirėmimų priežastį, prašo priimti jo pasigailėjimo išreiškimą, manydamas, kad daugiau panašių atsitikimų neįvyks.

Spalių 19 d. praneša, kad viską ištyrė ir pasirodo, kad jie yra nekalti, o pradėję mūsų kareiviai. Nekalti, kad įsibrovė plėšikais į Lietuvą ir elgiasi savavališkai svetimoje jiems žemėje, kur visi nuo mažo iki didelio jų neapkenčia.

Laikas jiems mesti tinkamus avantiuristams melus ir sakyti atvirai. O santykiai mūsų ir jų kariuomenių tuomet pagerės, kuomet nė vieno jų neliks Lietuvos žemėje.

Karininkas S-tis.

Kolčakus iš Lietuvos vejant.

Liepos 26 d. į Kuršėnų miestelį Šaulių apskrities atėjo kaž kokie rusų būriai. Žymi dalis kareivių, užkalbinta rusiškai, tik išplėsdavo akis, nieko nesuprasdama. To būrelio vadu buvo dabar plačiai žinomas Virgoličas. Pat pradžioje paaiškėjo, kad jie atsidangino į Lietuvą generolo Golco įsakymu. Apie tai, viešėdamas Kaune, paliko rašto žinią Virgoličo štabo viršininkas pulkininkas Vasiljev.

Pirmose dienose nauji svečiai pasirodė kuo esą. Tai žmonės, kurie svajoja, apie caro Rusiją, kurie nori gražinti Rusijai „laimingus“ carizmo laikus, ir vėl įsteigti vieną nedalijamą Rusiją. Su panieka svečiai žiūrėjo į naujai įsisteigusias Pabaltijos valstybes.

Tuo laiku mes dėl tūlų priežasčių nebuvo griežti ir neprivertėme jų išsidanginti iš Lietuvos ribų. Dabar jie sušilę, sustiprėję jau grąšina mums. Užima Šaulius ir visur įveda savo tvarką.

Tai žmonės, kurie nieko neklauso, kurie nepripažįsta jokios valdžios ir yra gryniausio plauko akiplėšos. Susitarę su panašiais sėbrais iš gretimos mums

valstybės, jie išplėtė savo akiplėšumo ribas ir jų gaujos plačiai paplito. Jie, sakydami, kad kovoja prieš bolševikus, puolė ne bolševikus, bet latvius. Ir pirmutiniai jų puolimai sugniužo prie Rygos. Mums pranešta, kad latvių kariuomenė, padedant santarvės laivymui, puolė Ust-Dvinsko tvirtumą ir išplėšė ją iš Kolčako-Bermonto gaujų rankų. Šis Bermontas, kurs nerodo savo tikrojo vardo ir dabar pasivadino kunigaikščiu Avalovu, siunčia protesto radiogramą anglų laivyno admiralui, nurodydamas, kam jie padeda latvių „riaušinkams“.

Patys rusai tinkamai įvertino tą Bermonto-Virgoličio akiplėšumą. Rusų šiaurės fronto vadas Judeničas, o vėliau šiaurės-vakarų rusų valdžia išleido atsisaukimą į vadinamą Kolčaku kariuomenę, kur nurodoma, kad jų žygis yra Rusijos reikalų pardavimas, kad visi jų vadai išgamos ir visas jų darbas, tai rusų išgamų darbas. Įsakoma kareiviams ir karininkams palikti maištininkų-plėšikų gaujas ir eiti prie jo į Narvos frontą, kur dabar eina aršios kovos su bolševikais.

Kaip pažiūrės į tai patys kolčakai, mes nežinome. Bet jau yra gandų, kad ir jų tarpe kyla nesutikimų. Nesutinka ir susikerta jų eilėse esantieji rusai su vokiečiais. Nesutinka ir patys jų vadai. Virgoličas prieštarauja Bermontui-Avalovui, šis — Virgoličiui.

Koks gi turi būti mūsų elgimasis? Tai galima išreikšti trumpai: tik tuomet nusiraminsime, tuomet padėsime prieš juos pakeltą ginklą, kada Lietuvoje neliks nė vieno žmogas iš tosios plėšikų gaujos. Bet čia turime dar pridėti: visa tai būtų lengviau ir greičiau įvykdinta, jei Lietuvoje nebūtų dar likę vokiečių.

Sv.

Matas Grigonis.

Kareivių daina.

(Skiriu karūžai Sidaravičiui).

(Vienas) Tekėjo saulelė pro debesėlj.
(Choras) Vai tai, vai tai, pro debesėlj. (2 kartu).
Mus rusai raudoni puolė pašėlę.
Vai tai, vai tai, puolė pašėlę.
Skaisčioji saulelė nebespindėjo.
Vai tai, vai tai, nebespindėjo.
Ją dūmai aptemdė, žemė drebėjo.
Vai tai, vai tai, žemė drebėjo.
Mažutį būrelį apsupė rusas.
Vai tai, vai tai, apsupė rusas.
Jam siūlė nelaisvę vietoje kapo.
Vai tai, vai tai, vietoje kapo.
„Draugai“, karūžas drąsiai suriko.
Vai tai, vai tai, drąsiai suriko.
„Tarp mūsų kareivių nēr išdaviko!“
Vai tai, vai tai, „nēr išdaviko!“
„Mes ginsim tėvynę kolei numirsim“.
Vai tai, vai tai, „kolei numirsim“.
„Bet rusų nelaisvės mes nepritirsim“.
Vai tai, vai tai, „mes nepritirsim“.
Ir gynės kareiviai sekdami vadą.
Vai tai, vai tai, sekdami vadą,

Karūžo drąsybėj pajėgų rado.

Vai tai, vai tai, pajėgų rado.

Nelygioj toj kovoj vadą nušovė.

Vai tai, vai tai, vadą nušovė.

Bet mūsų kareiviai rusus nukovė.

Vai tai, vai tai, rusus nukovė.

Raudona saulutė vėl sužibėjo.

Vai tai, vai tai, vėl sužibėjo.

Jaunieji narsuoliai vado liūdėjo.

Vai tai, vai tai, vado liūdėjo.

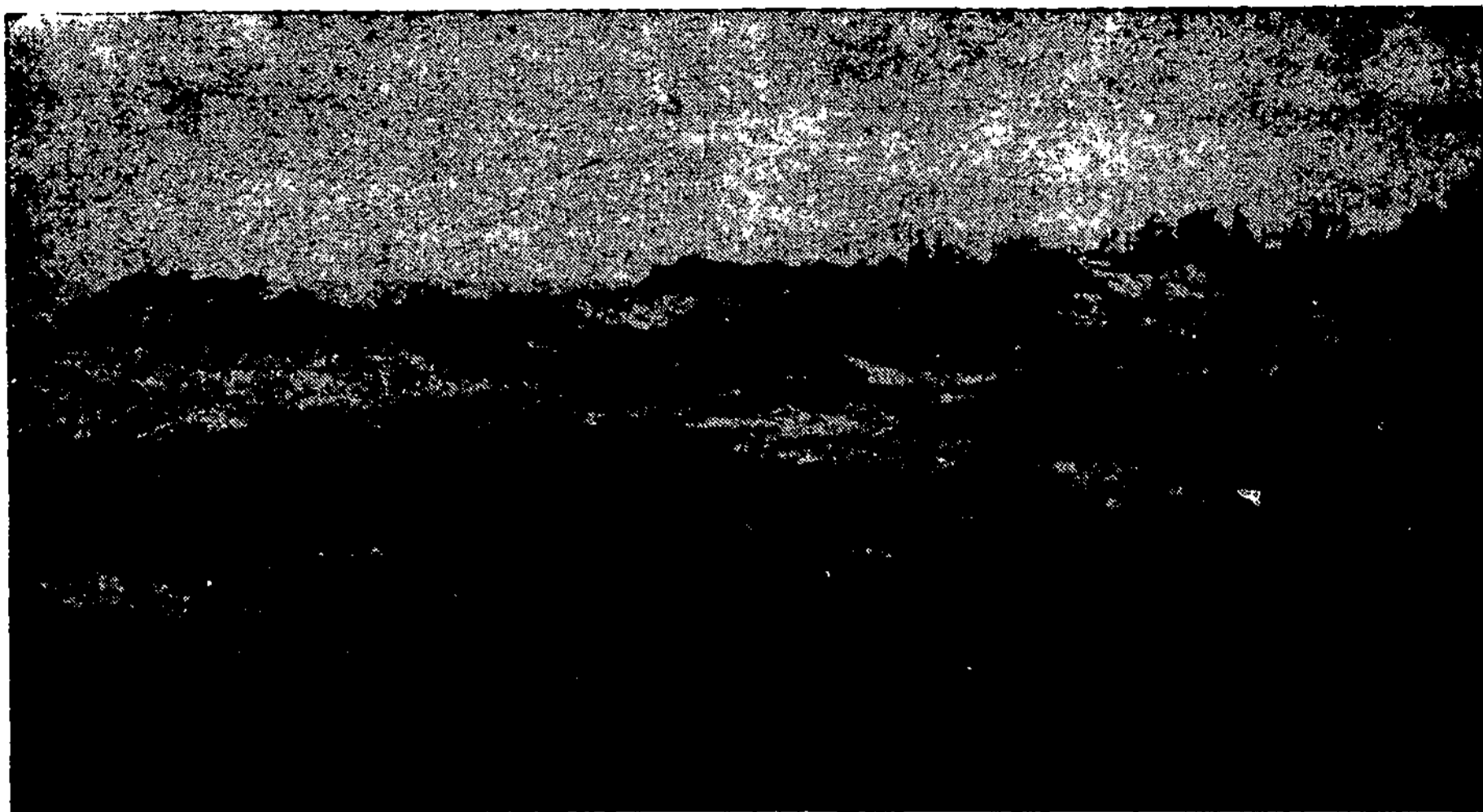
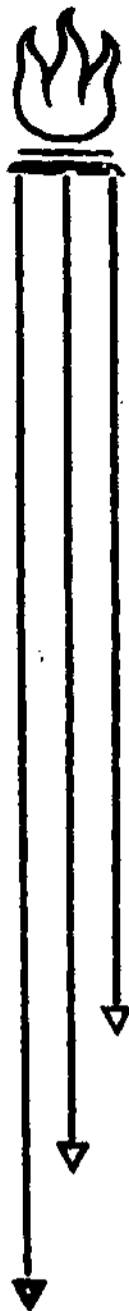
Savanoriai Lietuvos kariuomenėn.

Išgirdęs apie priešų veržimąsi Lietuvon, Petras tuč tuojau nutarė stoti kariuomenėn.

Petro būta narsaus vaikinō, dvidešimt vienu metų amžiaus, vidutinio ūgio; jo galvą dengė juosvi plaukai ir panosėje, lyg su angliu išpaisyti, jau juodavo ūsiukai.

Petras pradėjo rengtis. Jis ieškojo sau draugo, keliauti kartu su juo kareivijon.

Paskutinį kartą prieš kelionę užėjus į savo miestelį, Petras susitiko su savo draugu Jonu. Jis pradėjo jam pasakoti apie besikūriancią Lietuvos kariuomenę, apie jos reikšmę ir svarbą, apie būtiną reikalą ginti

Baltijos pajūryj yra ilga eilė vėjo supustytų smėlio kalvų. Žmonės jas kopomis vadina. Vėjo ardomas jos pamažėli keliauja iš vietos į vietą. Mūsų paveikslėlis rodo vieną tokių kopų tyrlaukj.

Tenai žengia kartos...

(2 p. pulko, 9 k. vado, karininko Antano Sinicko amžinam atminimui).

Nuteis tautas, žemė bus
pilna lavonų, daugelyje kra-
štų Jis sumuš vadus...

(109 pslm.).

Tautos užpuolė tautas, valstybės valstybes... Visi
į karą, į karą! — visur Žemėje skamba, skamba...

Ir surinko valdžios milijonus žmonių, apginklavo,
apšarvavo, drausmę įkvėpė ir paleido į sausumą, gi-
lius vandenį, audringąjį orą — visur kariaukit, visur
naikinkit, visur nugalėkit priešą!

tėvynę. Jonas pamastė, pamastė ir sutiko kartu su
Petru keliauti Kaunan ir stoti kareivijon. Nieko ne-
laukdami, juodu susitarė poryt anksti ir iškeliauti.

Jonas, sugrįžęs iš miestelio namo, pasipasakojo
motinai, kad poryt išeina Lietuvos kariuomenėn. Mo-
tina, tai išgirdusi, pradėjo bartis ir verkti. Tečiau Jo-
no būta gana sumanaus vaikinio. Jis sumanė, kaip
geruoju persiskirti su motina.

Prieš išeisiant iš namų, jis kalbėjo motinai, kad
tik juokais užsiminęs jai apie kariuomenę, kad ištikrų-
jų jis eisias ne kariuomenėn, bet į latvius uždariautų,
dirbsias bernu pas latvij ūkininką, duonos bei pinigų
užpelnysias ir jai parnešias.

Motina patikėjo tiems Jono žodžiams, apsidžiau-
gė ir linksma išleido sūnų kelionėn. Jonas atsivei-
kino su motina, užsidėjo ant pečių savo kareivišką
maišelį, pasiėmė lazda, ir išėjo.

Neužilgo jis jau buvo pas Petrą. Petras jau bu-
vo iš anksto viską prirengęs, ir nekantriai laukė atei-
nant draugo.

Petro namiškiai, nors labai gailėjo, bet nedraudė
stoti Lietuvos kariuomenėn tėvynės ginti. Motina, at-
sisveikindama, palaimino jį, prašydama neužmiršti Die-
vo ir savo namiškių, kurie jo niekad neužmiršia.

Abu draugu leidosi kelionėn.

Ir nusitiesė pozicijos laukais, pamiškėmis, paupiais,
slėniais, jūrų gelmėmis — visą Žemę apjuosė, išraižė.
Užėjo naktis, tamsi, juoda naktis.

Kas gi sakė, kad yra gražus mėlynas dangus ir
mirkanti žvaigždės? Kokie neregiai dainavo apie
skaisčią aukso saulę ir koks pasakorius pasakojo, kad
Žemė kvepiančiomis gėlėmis nauagus ir jį žavinti žmo-
gų? Čia tamsu, juoda ir Žemė baisi...

Nakties tamsoj eina, slenka milijonai žmonių, lyg-
mėmis, tarpkalniais, grioviais, miškais... Nė žodžio, nė
šnekos: jie jaučia mirtį, juos mirtis lydi.

Kai jų ginklai subarška, o kojų šlamės pasklin-
da ore, tada žėrinčios juostos (prožektoriai), ugnies
kamuoliai (raketos), kulkos ir šoviniai pradeda nakties
tamsą raižyti: ten kur tai žemėse kiti milijonai būdi ir
laukia...

Buvo šaltas vėjuotas žiemos rytas. Snigo, siautė pū-
ga. Bet mūsų kareivių ūpas neblogas. Juodu mitriai žing-
sniavo pirmyn. Traukiniai jau buvo nustoję eję, nes
grėšė bolševikų pavojus. Jiems reikėjo 19 mylių pės-
čiomis eiti iki Kauno. Juodu smagiai traukė, nes die-
nos buvo trumpos, o juodu buvo nutarę per tris die-
nas būtinai būti Kaune.

Po dienos kelionės juodu priėjo vieną miestelį.
Jau buvo vakarop. Miestelyje juodu susitiko su savo
senuoju pažįstamu Juozu, taip pat keliaunančiu Kau-
nan, kareivijon. Jie ir sutarė visi trys drauge keliauti.

Kadangi buvo jau tamsu, draugai nusprendė mie-
stelyje pernaktuoti. Jie nuėjo valsčiaus komitetan, ir
pareikalavo nakvynėi buto. Milicijos viršininkas davė
jiems kambarį komiteto namuose. Draugai greitai su-
gulė, ir patys nepamatė, kaip užmigė.

Apie pirmą valandą nakties kažkas smarkiai pa-
beldė į duris. Petras akimirksnių pabudo, pašoko iš
miego ir, patylom, ant pirštų galų eidamas, prisitartino
prie lango. Kieme stovėjo penkios rogės; apie jas
vaikštinėjo žmonės. Petras, dar jų kalbos neišgirdęs,
tuojaus suprato, kad tai rusai bolševikai. Jie buvo
apsirėdę pilkais rusiškai šineliais, ant jų galvų buvo
baltos „papachos“. Petras prisiklausė jų kalboms, ir
išgirdo, kad jie maną apstoti namą iš visų pusių, ir
paimti visa, kas jame yra.

Petras tuojaus pažadino savo draugus, Joną pa-
siuntė į kitą namo galą pranešti ten miegantiems mi-

Vos ankstyboji aušrelė nubalino dangų ir žemę, kalnų kalneliuose, miškuose, jūrų bangose pradėjo kanuolės griauti. Griauna, griauna, kulkosvaidžiai traška, traška, bombos plyšta, plyšta — ir Žemėj ir Vandeny ir Ore. Iš oro krenta, vandeny skęsta, žemėje griūna negyvi žmonės.

Daug naujų gilių duobių iškasta Žemėj, daug aukštų kapų supilta pakalnėse, ant kalnų viršūnių. Tie

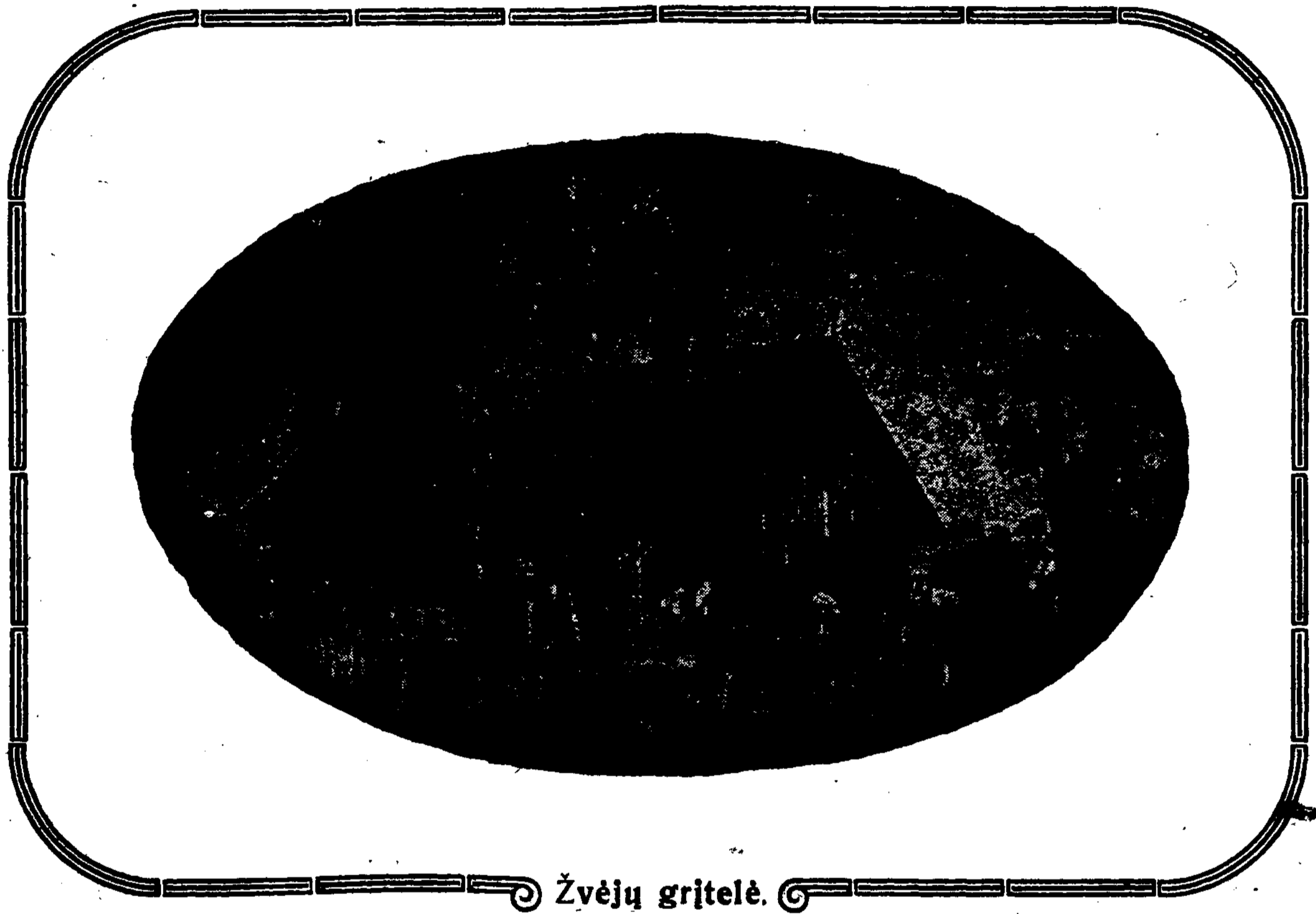
kapai puošiami gražiais kryžiais, brangiais paminklais gėlių vainikais, parašais:

- Brolių kapai —
- Karžygių kapai —
- Už tėvynę, laisvę žuvo —
- Amžino atilsio didvyriams...

• Žemė pilna lavonų... Ar Dievas tai padarė?

13-X-19.

Laurinaitis Jonas.

Žvėjų gritelė.

liciantams apie bolševikų užpuolimą. Pas Juozą buvo keleta rankinių granatų. Čia kaip tik atsirado proga jomis pasinaudoti. Petras patarė Juozui išlipti patyloms per langą, užėiti priešui užpakalin. Juozas tai ir padarė. Jonui sugrįžus iš antro namo galo, Petras tuojau pradėjo šaudyti į „tavorščius“, kurie stovėjo kieme ir nuo šalčio daužė rankas į šonus.

Kaip tik iš triobos pasigirdo keleta šūvių, Juozas iš užpakalio pradėjo mėtyti į juos granatas. Bolševikai atsidūrė kryžminėje ugnyje. Keli jų krito negyvi ant žemės, kiti bėgo, kur kas galėjo, kad tik kaip nors išsigelbėjus nuo mirties. Vienas jų atsigulė už cemenčio šulinio rentinio ir pradėjo šaudyti į komiteto namą. Apie dešimtis bolševikų pasislėpė už tvarto.

Prasidėjo atkakli kova. Kulipkos zimbė ir lakiojo šen ir ten.

Juozas išleido visas savo granatas, ir jau manė kur nors pasislėpti. Bet staiga jam atėjo galvon prišliaužti prie vienujų rogių, kurios stovėjo kieme. Jis manė ten rasiąs šautuvų ir šovinių. Sumanymas jam gerai pasisekė. Pasiėmęs iš rogių šautuvą ir šovinių, jis užlindo už akmenio ir pirmų šūviu nušovė bolševiką, kuris pasislėpęs už rentinio, taip pliekė ir pliekė komiteto namus.

Bolševikai nesnaudė ir vis šaudė. Viena jų kulipka sužeidė Petrą. Sužeistas Petras parvirto ant grindų.

Jonas pamatęs, kad Petras sužeistas, pribėgo prie jo ir norėjo pasiimti jojo šautuvą ir toliau tęsti kovą. Bet Petras jam šautuvo nedavė, nurodydamas paieškoti šautuvą rogėse kieme. Jonas išlindo per langą, prišliaužė prie rogių ir, radęs ten šautuvą ir šovinių, ir gi pradėjo skinti bolševikus. Petras tuo tarpu, nors ir sužeistas, išsoko per langą, ir puolė tiesiog ant bolševikų. Bolševikai vieni leidosi bėgti, kur akys nešė, kiti, iškėlę rankas, prašė bei maldavo palikti juos gyvais. Šešeta jų buvo paimta belaisvėn. Mūsų savanoriai tuos šešis nuginklavo, sukišo belangėn, suieškojo nusigandusius milicininkus ir įsakė jų daboti.

Mūsų pergalėtojai turėjo ir karo laimikio: apie dešimtį šautuvų, šovinių, penketą rogių su pakinktais, arkliais ir tt. Pasiėmę šovinius ir šautuvus ir susėdė į vienas roges, jie išvažiavo į Kauną. Atvažiavę Kaunan, jie atidavė visą savo laimikį valdžiai, ir patys pastojo į ką tik prasidėjusį kurtis gusarų eskadroną.

Juodas Mikoliukas.

Iš fronto kelionių.

Apkasuose ties Daugpiliu. Iš dešinės ir bent kiek iš kairės nuo mūsų stovėjo lenkai. Kasdien jie praeidavo pro mūsų apkasus ir su mūsų kareiviais pasikalbėdavo. Lenkai skųsdavosi mums savo biurokratine tvarka, kad pas juos kareivis yra prislėgtas. Jie gerėdavosi mūsų tvarka, kur visi lygūs ir vadai geriausi kareivių draugai, jie nemato mūsų tarpe jokio skirtumo. Prisižiūrėdavo jie ir į mūsų maitinimą ir patys parodydavo kiek ko gauna. Duonos lenkai tegaudavo tik po 1 sv. dienai ir viralo tik sykį į dieną, rytą gi ir vakare — kava, bet lenkai labai mėgsta girties ir tuom, ko pas juos nėra. Lenkų kariškių tarpe daug esama ir prijauciančių imperialistinei Varšavos valdžios politikai.

Prie Daugpilio išbuvome keliolika dienų ir patys kareiviai pastebejome, kad jeigu ne lenkų lindimas prie Daugpilio, lietuviam būtų daug lengviau jį paimti. Bet kai tik lenkai užlindo, tuoj viskas pasunkėjo. Žinodami lenkų žvėriškumus, Daugpilio piliečiai žydai pajutę po šonu lenkus subruzdavo ir pasiryžo gintis lig paskutiniųjų. Suprantama, jog lietuvių Daugpilyje nieks nebijo ir net Vitebskas jų laukia.

Kaip lenkai sakosi, tai už plėšimus jie smarkiai baudžiami; bet, nežiūrint to, savo plėšimais jie yra labai jau pagarsėję, net ir patys jie mums girdavosi savo plėšimais ukrainiečių ir žydų tarpe.

Šis lietuvių su lenkais maišimosi prie Daugpilio pavojingas yra lenkų imperialistiniams siekimams, nes lenkų kareiviai gauna geriau prisižiūrėti, kur tiesa, kur juos ir prieš ką veda jų poniškoji valdžia. Iš mūsų jie gavo gerai suprasti, kur Lietuvos dvarponija sulindo, kad apgynus savo turtus.

Paskutinės dienas šiame fronte praleidome kairėje už geležinio tilto. Naktį laukėme pamainos. Mūsų N batalijoną turėjo pamainyti N pulkas, nes mums reikėjo važiuoti ant kito fronto. Sėdėjau apkase ir laukiau pamainos. Naktis buvo tamsi ir žvaigždėta. Dešinėje prasidėjo mūšis. Rodėsi patrankų šviesos liežuviai ir skraidė viena po kitai raketos, baltos, raudonos; pasirodė viena žalia, o paskui jų skrido patrankų šoviniai ir mūšio ugnis plėtėsi artyn mūsų — į kairę. Naktį ramiai ir laimingai apsimainėme ir leidomės gelžkelio stoties link, kame, po nakties kelionės per senųjų apkasų dykynes, sulipome į traukinį.

Tą dieną išvažiuot nebuvo galima, nes už Panemunėlio buvo suardytas gelžkelio tiltas. Matyt, tai yra darbas kokių nors banditų ar šnipų.

Ant rytojaus, apkašę berželiais traukinį, iškeliavome. Mūsų traukinys panešėjo į šliaužiančią žalią giraitę, ir visas traukinys atrodė lyg vienas ilgas krūmnas. Gražus buvo vaizdas.

Pavakarėj privažiavom K. stotį ir čia išlipome iš traukinio. Atvažiavę gavome patirti apie slaptą lenkų dvarponių karinę organizaciją, kurios pagalba lenkai manė pagriebti į savo rankas valdžią ir Lietuvos gyventojams vėl uždėti baudžiosos jungą. Suimta ginklų ir daug jaunų vyrų, prisirašiusių į lenkų eiles. Daug liko suimta ir dvarininkų. Taigi jau aiškiai matome dvarininkų ir jų pataikūnų bruzdėjimą prieš Lietuvos Valdžią.

Po vakarienės nuėjome dvaran nakvoti. To dvaro savininko sūnus buvo lietuvių suimtas ir sėdėjo kalėjime, kadangi jį prigulėjo prie minėtosios organizacijos ir buvo jau nuskirtas Kaišėdorių (lenkų dvarininkų valdžioje) komendantu.

Pasilsėjęs dieną, kuopai ir mūsų kulkosvaidininkų būriui reikėjo eiti frontan, kame buvo mūšis lietuvių su lenkų grobikais. Atėję į dvarą apsistojome. Dvarininkų nebuvo. Ponas bolševikų išvartytas, panelę, sako, lietuviai suėmę, o ponias su kitais pabėgo į lenkų pusę ir stovi su legioninkais už Neries. Lietuviai, kurie nesidėjo į jų organizaciją, sumaniai liko pašalinti nuo darbo.

Pernakvoję, rytą užėmėme sargybos apkasus toliau, sodžiuje ant Neries kranto.

Karys St. Butkus.

Kovoje del Tėvynės.

Nukautieji

KARININKAI:

Sidaravičius Juozas — Liepalotų kaimo Šakių apskr. **Plisko** Jurgis.

Grubliauskas (lenkų sušaudytas).

Sinickas Antanas.

KAREIVIAI:

Savukas Antanas — Punsko m., Mariampolės apskr., **Kuzmickas** Antanas — Pateklių kaimo, Veiverių val., Mariampolės apskr. **Petrikas** Matas — Baublių k., Ūkmergės val. ir apskr. **Pacevičius** Pranas — Rukšnių k., Slavikų val., Šakių apskr. **Račkauškas** Kazys — Aleksandravos val., Trakų apskr. **Davolis** Stasys — Vagilkos k., Šašuolių val., Širvintų apskr. **Svedas** Jurgis — Navininkų k., Suvalkų apskr. **Kaušinis** Petras. **Novickas** Vincas — Pabulnių k., Simno val., Mariampolės apskr. **Stelmokevičius** Simas — Judeliškių k., Nemojūnų val., Alytaus apskr. **Klimauskas** Antanas — Degučių k. ir val., Ežerėnų apskr. **Aleknavičius** Mikalojus — Breslavo Lauko k., Bugirnių val., Disnos apskr. **Jokūbaitis** Juozas — Pušiniškių k., Radviliškio val., Šiaulių apskr. (nukautas per neatsargumą). **Kregždys** Juozas — Veiverių k. ir val., Mariampolės apskr. **Katauskas** Dominikas — Kaltinėnų val., Tauragės apskr. **Pauliukevičius** Jonas — Garlevos bažnytkaimio ir val., Kauno apskr. **Adomėnas** Juozas — Žemutiniai Šancai, Kaunas. **Kovallauskas** Vincas — Kurkučių k., Garlevos val., Mariampolės apskr. **Skinulis** Konstantas — Šėtos val., Kedainių apskr. **Kalina** Pranas — Graisų k., Josvainių val., Kedainių apskr. **Dovainis** Petras — Beiliūnų k., Antūzavos val., Ežerėnų apskr. **Karpavičius** Juozas — Šikšnių k., Kybartų val., Vilkaviškio apskr. **Sližys** Juozas — Dovidiškių k., Lukšių val., Šakių apskr. **Katinas** Aleksandras — Ūkmergės miesto. **Malinauskas** Kostas — Kodiškių k., Darsūniškio val., Kaišėdorių apskr. **Daumarkas** Tadas (užmuštas suėmus spekuliantus). **Voiciehovskis** Mykolas. **Romanovas** Jonas. **Rinkevičius** Jonas.

Mirė nuo žaizdų

Gudaitis Andrius — Naujamiesčio k. ir val., Tauragės apskr. **Barčius** Jonas — Butkaičių k. Šimkaičių val. Raseinių apskr. **Adomaitis** Jonas — Plegų k., Lukšių val., Šakių apskr. **Ritbergeris** Julius — Bliuviškių k., Griškabūdžio val., Šakių apskr. **Gudiškis** Vincas — Rūdžių k., Plokščių val., Šakių apskr.

M r ė

KARININKAI:

Generolas **Slabaševičius** Vladislavas—Butkaičių dv. Raseinių apskr. **Sulcas** Prickus—(lakūnas, užsimušė Kaune, nukritus su orlaiviu)—iš Prūsų Lietuvos. **Fugalevičius** Konstantinas—(lakūnas) Kalatavo dv. Kauno apskr.

Sužeisti

KARININKAI:

Klemas Andrius—Plioriškių k., Slavikų val., Šakių apskr. **Ramanauskas** Petras—Bielevičių k., Veiverių val., Mariampolės apskr.

KAREIVIAI:

Morkūnas Juozas—Utenos m. **Kavoldis** Jonas—Talaškių k., Užpalių val., Utenos apskr. **Pasaulis** Stasys—Sirutenų k., Utenos val. ir apskr. **Audenis** Adolfas—Leivikių k., Leliūnų val., Utenos apskr. **Tijundis** Petras—Raišių k., Salakų val., Ežerėnų apskr. **Sinkevičius** Liūdas—Bekinčių k., Užpalių val., Utenos apskr. **Sakalauskas** Feliksas—Knizlauskos k., Pabaisko val., Ūkmergės apskr. **Norelka** Jonas—Pakalnės k., Deltuvos val., Ūkmergės apskr. **Musteikis** Antanas—Pilkėnų k., Tauragnų val., Utenos apskr. **Belinis** Jonas—Tverečiaus k. ir val., Švenčionių apskr. **Baukis** Juozas—Užpalių miestelio ir val., Utenos apskr. **Baubinas** Petras—Staškūniškių k., Rimšės val., Ežerėnų apskr. **Merkis** Juozas—Puodžių k., Užpalių val., Utenos apskr. **Pružas** Juozas—Gričionių k., Drisvetos val., Ežerėnų apskr. **Aišauskas** Andrius—Zimnakinicos k., Kalvarijos val., Mariampolės apskr. **Belkevičius** Antanas—Pagrudų k., Mariampolės apskr. **Visockas** Pranas—Margaravos k., Bumbaninos val., Alytaus apskr. **Pasferis** Jonas—Panemunikų k., Bumbaninos val., Alytaus apskr. **Mikalauskas** Jonas—Brastos k., Antanavo val., Mariampolės apskr. **Pavalkis** Vincas—Leoniškių k., Kriūkų val., Šakių apskr. **Sčesnulevičius** Juozas—Žurų k., Merkinės val. Alytaus apskr. **Aukštuolis** Jonas—Dargučių k., Valkininkų val., Alytaus apskr. **Adomavičius** Jonas—Bakiškių k., Rumšiškės val., Kauno apskr. **Pyplys** Antanas—Kebliškių k., Pakuonio val., Kauno apskr. **Banevičius** Mykolas—Varkalių k., Žiežmarių val., Kaišėdorių apskr. **Jakštys** Juozas—Penkinių k., Alvito val., Vilkaviškio apskr. **Sadauskas** Pranas—Milžinų k., Rumšiškių val., Kauno apskr. **Petrauskas** Antanas—iš Raudondvario, Kauno apskr. **Jonaitis** Antanas—Šv. Braščių k., Surviliškių val., Kedainių apskr. **Vitkevičius** Stasys—Gadūnavos val., Telšių apskr. **Miecellis** Pranas—Vaiškuonių k., Šėtos val., Kedainių apskr. **Valkauskas** Pranas—Kuminių k., Josvainių val., Kedainių apskr. **Aišrotas** Jonas—Maskvenkos dvaro, Panemunės val., Mariampol. apskr. **Tomkus** Vincas—Kaišėdorių miesto. **Blažys** Juozas—Šašėnų k., Baisogalos val., Kedainių apskr. **Račius** Aleksandras—Lančiūnavos k., Kedainių val. ir apskr. **Mislūnas** Izidorius—Paneries k., Rumšiškės val., Kauno apskr. **Labunskas** Pranas—Uogintų k., Rumšiškės val., Kauno apskr. **Tamaravičius** Arsenijus—Vilniaus miesto. **Ramoška** Pranas—Povžilių k., Kanevos val., Alytaus apskr. **Losaitis** Vincas—Rotulių k., Jurbarko val., Raseinių apskr. **Jakštys** Jonas—Josovčiznos k., Kanevos val., Alytaus apskr. **Sarnoris** Antanas—Šjdlavos miesto, Raseinių apskr.

Karunkevičius Jurgis—Palionių k., Veisijų val., Seinų apskr. **Tamulionis** Julius—Vemkiškių k., Auraslavos val., Alytaus apskr. **Krušnauskas** Antanas—Labavos k., Jezno val., Alytaus apskr. **Juodvalkis** Jurgis—Trinkušnių k., Titliškių val., Ežerėnų apskr. **Sirvaitis** Bernardas—Tarpučių k., Aleksandravo val., Mariampolės apskr. **Stikliūnas** Adomas—Kalvarijos miesto, Mariampolės apskr. **Sonda** Jonas—Punsko miestelio, Mariampolės apskr. **Briukas** Povilas—Šlepečių k., Tifliškių val., Ežerėnų apskr. **Kvietkauskas** Simas—Ūkmergės apskr. **Burba** Juozas—Zuvilų k., Simno val., Mariampolės apskr. **Pikas** Andrius—Gudelių k., Balbieriškio val., Mariampolės apskr. **Dzervus** Petras—Ausiškių k., Nemajūnų val., Alytaus apskr. **Jakovlis** Nikodemus—Piktagalių k., Anykščių val., Ūkmergės apskr. **Tamulynas** Antanas—Gudelių k., Balbieriškių val., Mariampolės apskr. **Zekas** Juozas—Vankiškių k., Miroslovos val., Alytaus apskr. **Čestonis** Antanas—Punsko miest., Mariampolės apskr. **Matulionis** Antanas—Duseinikų k., Udrijos val., Alytaus apskr. **Ramelkis** Pranas—Pralamčės k., Simno val., Mariampolės apskr.

Žinios.

Lietuvoje.

Ežerėnai. Š. m. spalio 5 d. kareiviai surengė Ežerėnuose vakarėlį. Spėktaklį sulošė neblogai. Paskui buvo deklamacijos. Vienas dūkėlis padeklamavo dūkiškas ir šiaip eiles, keliančias ūpą, stiprinančią kareiviuose dvasią bei pasiaukojimą. Bloga tik, kad deklamatorius ant scenos negražiai stovėjo.

Gudavičiaus vedamas orkestras gražiai pagrojo. Taip-pat buvo ir choras to paties Gudavičiaus vedamas. Dainos išėjo silpnokai.

Publikos prisirinko gana daug. Dainuojant chorui lietuviškas dainas ne kurie sulenkėję (civiliai) pradėjo ardyt tvarką, turi būt per nesusipratimą. Kad daugiau būtų rengiama vakarėlių, tai to tarp kareivių gal nebūtų. Dar keisčiau buvo kai uždainavus Lietuvos himną dauguma kareivių nusiėmė kepures. Čionai, žinoma, karininkų kaltė, kad nepamokina kareivių tinkamo apsiėjimo.

Būtų labai gera, jog karininkai duotų kareiviams nurodymų ne tik karo dalykuose, bet ir mandagumo srityje. Tuomet mūsų kareiviukai gal gražiau elgtųsi viešuose susirinkimuose bei pasilinksminimuose.

Kareivis V. Bandzaitis.

Suvalkų Kalvarija. Pravažiuojant nuo fronto karininkui Žukui ir D-rui Nagevičiui, buvo sukviestas Kalvarijos moterų susirinkimas. Minėti asmens nupiešė fronto kareivių padėjimą, nurodė stoką baltinių ir tt. Kreipėsi į Kalvarijos moteris, nurodant, kad jos organizuotų minėtajam tikslui Komitetą.

Moterėlių susirinko į 60. Kiekviena pilniausiai atjautė ir noriai prisidėjo prie darbo. Iš susirinkusiųjų buvo išrinktas Komitetas į kurį inėjo pirmininkė pil. Linkevičienė, padėjėja pil. Lapėnienė, sekretorė

D-ras Bliudžiūtė ir 3 kandidatės. Nuo minėtos dienos prasidėjo sėkmingas darbas. Išgavę nuo vietinio Komendanto 75 aršinus drobės, išsidalino ir pradžia pasiuvo šiek tiek baltinių. Dauguma moterų aukavo drobės, guzikų, siūlų ir kitų daiktų. Kadangi daugiau drobės nebuvo, tat Komitetas tam tikslui pasirūpino padaryti rinkliavą, kuri įvyko rugsėjo 20 d. Surinkta 462 rub. 25 kap. Pinigai bus skiriami, dalis laikraščiams, šiltoms pirštinėms, ir kojinėms. Vėliau tam tikslui manoma suruošti vakarėlį. Lai ir toliau noringai darbuojasi Kalvarijos ir jos apylinkės moterėlės.

Kalvarijos B-nė.

Panemunė. Sekmadieny spalio 12 d. NN bataliono kariškiais buvo surengtas spektaklis. Vaidino „Mūsų gerasis“ ir, kaip ir visur, — šokiai. Mes manėm, kad pradės punktualiai, bet labai apsigavom. Apie vaidintojus tik tiek pasakysiu, kad labai tyliai kalbėjo.

Vaidinimas prasidėjo net dvi val. pavėlavus. Publika buvo, beveik, vieni kariškiai. Tvarkytojai buvo su šautuvais (tas visus labai erzino) ir tie patys, matyt, pirmą kartą buvo vakare, nes tvarkos visai nežiūrėjo, o iš dalies ir tvarkyti nemokėjo. Pradėjus vaidinti ant pirmų suolų sukilo, tad užpakaliniai sustojo ant suolų, o galutiniai, tokiu būdu, nieko negalėjo matyti. Vaidinant nebuvo kam nei lempų užgesyti salėje. Vaidinimo laike kareiviai, šaukdami valio, nuvertė duryse stovinčius kontrolierius ir suėję į vidų dar daugiau kėlė triukšmo. Laike vaidinimo ir per šokius kareiviai pasirodė (buvo ir svetimtaučių) visai neturinčiais supratimo apie mandagumą, nes laike vaidinimo negalima buvo priprašyti laikytis tvarkiai.

Pradėjus šokius visi brukosi į salės vidų ir neleido šokti bei žaisti: kiti susikabinę po 3—4 žm. sukosi viduj salės. Tame visame kalti vakaro tvarkdariai. Man rodosi, reikėtų pamokyti kareivius, kaip jie turi elgtis būdami vakaruose.

Kareivis A. Juodka.

Armijos Teismas paskyrė teisiąmąjį posėdin nagrinėjimui 1919 m. spalio mėn. 31 d.: I-mo raitelių pulko karininko Jurgio Purvinio, kaltinamo XXII ka-

ro įstatų knygos 154 str., byla ir Aviacijos dalies karininko Aleksandro Sipavičiaus, kaltinamo XXII karo įstatų knygos 113 str., byla.

Karininkas Budrevičius
Armijos Teismo Sekretorius.

Užsienyje.

Latvių nepriklausomybės paskolos plakatai
Laikinoji Latvijos valdžia, paskelbusi vidaus paskolą, kreipėsi į Latvių dailininkus, kad jie nupieštų paskolos platinimui plakatus arba skelbimus. Iš pristatytųjų piešinių, trys buvo priimti ir premijuoti. Pirmutinis piešinys vaizduoja jauną latvių merginą ir vaikną, kuriuodu kviečia dėtis prie vidaus paskolos. Po tuo plakatu yra parašas: „Visi už laisvą nepriklausomą Latviją!“

Antras piešinys vaizduoja sužeistą kareivį su užbintuota galva. Parašas: „Parodykite savo tėvynės meilę darbais!“

Trečias plakatas vaizduoja latvaitę merginą, laikantią Latvijos vėliavą. Parašas: „Aukščiau visa ko laikykite Latvijos laisvės vėliavą!“

Redakcijos atsakai.

St. Butkui. Eilės „Karžygio daina“ netinka.

Lazauskui. Eilės netinka.

Juozui Žengė. Atsakyta laišku.

Tyslevas. Eilės „Šiandien nauja drąsa lietuvis“ ir „Pirmyn, pirmyn, drąsūs lietuviai“ netinka. Kitos taisytinios.

Kikonietis. Iš „Lietuvos“ gautos eilės netinka.

J. Andrekui. Tamstos paklausimą nusiuntėme mobilizacijos dalies viršininkui ir gavome šokių atsaką: 1) rusų kariuomenėje tarnavusieji ir dabar mobilizuoti kariai (paaficieriai) turės tarnauti tiek ilgai, kiek tai bus reikalinga tėvynės gynimui. Atskiri del kokių nors priežasčių iš kariuomenės paliuosavimai gali būt tik Krašto Apsaugos Ministerio įsakymu. 2) Jei mūsų gydytojų komisija pripažįsta tinkamu kariuomenėn, tai išduotieji rusų liūdymai neturi galios.

Skaitykite ir platinkite didžiausį Lietuvoje dienraštį

LIETUVĄ.

Lietuva išeina kasdieną, išskiriant dienas po šventadienių.

Lietuvoje uoliai ginama Lietuvos nepriklausomybė.

Lietuvoje daugiausia rašoma žinių apie valdžios darbus

Lietuvoje paduodama visi valdžios įsakymai parėdymai, nauji įstatymai ir tt.

Lietuvoje paduodama valdžios žinios, paimtos iš pirmų šaltinių.

Lietuvoje greičiausia paduodamos viso pasaulio telegramos

Lietuvoje rašo žinomiausi Lietuvos publicistai (laikraštininkai).

Lietuvos kaina: metų ketvirčiui 30 auksinų (markių), 1 mėn. 10 auksinų (markių).

LIETUVOS adresas: Kaunas, Laisvės Alėja, Nr. 60.